

mond az érzelmek kamaszosan heves tombolásának, de hát mindannyian együtt élünk, szorosan, jellemünk fura ellentmondásaival.

Viszont: mindez vagy igaz vagy sem.

Ez a szubjektív írói közlés által kiváltott olvasói szubjektivizmus csapdája. Személyiségrajzunk — fantomképünk — akár át is utalható a privát szférába. De, végső soron, onnan való a kötet is. S ez már jóval lényegesebb, mint az ilyen-olyan hitelű portréfestő játék! A Vadmeggyből csak a szerelmi kapcsolatok, helyzetek, aktusok alakját ismerjük meg. A jellem, egyéb helyzetekben megnyilatkozó vonásai rejtve maradnak: pedig e szokványszerelmeket (hiszen csupán az átélők számára különlegesenek) kizárólag az önleplező karakter fénye tudná a „közönség” szemében is fénylő-érdekessé tenni. E szerelmeket és házasságokat kötő és bontó férfi, e töredékes jellem valójában csak önmaga számára lehet érdekes. Ami a könyv érdekeltségi területét is erősen leszűkíti, szinte a magánügyek felségterületére.

Másfelől: Tornaiból, az íróból most hiányzik a valóságot szelektáló-rossztaló fegyelem. Könyve valóságképletnek lehet kifogástalan, irodalomnak már nem annyira. S ha hiányoljuk a jellem teljesebb képét, hiányoljuk a korét is, melynek Tornai gyermeke. Tabuk ellen, érzelmi gátoltság ellen, személyiségsorvasztó szokások, prúd közerkölcs ellen írta a könyvét, „érzelmi életét” is az ellenük való harcnak, a szembeszegülésnek véli: de a hajdani harashti otthon, a gyermekévek erkölcsalakító rajzának kivételével, nincs szava a tabukat szülő jelenről. Holott esszébe lendülő szavakkal ecseteli a végeredményt: a szerelmi ügyekben botorkáló emberiség zavarát. Ámde a szerelmi és szexuális erkölcsében is *átmeneti*, ingatag társadalom — saját köreinken belül maradva — bizonyító tükrének valószínűleg nem elegendő e személyes példatár. Elmélete is testreszabott: könyve ezért marad meg önsorsa teoretikus lenyomatának. (*Magvető.*)

CS. NAGY IBOLYA

Szerkesztői avatál

A Művészeti Alap emlékplakettjét és díját 1985-ben az Irodalmi Szakosztály vezetősége Mocsár Gábor írónak, lapunk munkatársának ítélte oda. A díjat december 9-én adták át a Zeneművészek Klubjában.

*

Hódmezővásárhelyen megnyílt az *Alföldi Galéria*. A tájunkon született legjelentősebb klasszikus és mai képzőművészeti alkotásoknak állandó otthon adó intézményt e szá-

munkban Enyedi Zoltán fotói mutatják be.

*

Simai Mihály József Attila-díjas költő estjét rendezte meg november 28-án a Bartók Béla Művelődési Központ Szegeden. Bevezetőt *Greza Ferenc* irodalomtörténész mondott, verseket és prózarészleteket adott elő *Dobos Katalin* és *Kovács Zoltán*, a szegedi Nemzeti Színház művészei. Közreműködött a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola helyi tagozatának kamarazenekara.